

Diàleg

AVUI+
Des del 1976

CORPORACIÓ CATALANA
DE COMUNICACIÓ S.L.

ANTONI CAMBREDÓ, president executiu
PERE TORRADES, conseller delegat
CARLES FLO, director general
IVAN GRAU, director financer
ORIOI GALLISSÀ, director comercial
JOAN SERRA, director de producció
LEANDRE BASANTA, cap de distribució
QUICO DOMINGO, cap de sistemes

LA CATALUNYA DEL FUTUR
I LES TERRES DEL SUD

Ramon Tremosa
i Balcells

Professor de teoria econòmica a la UB
www.ramontremosa.cat

AL PEU DEL CANÓ

Des de
Rússia
amb
amor

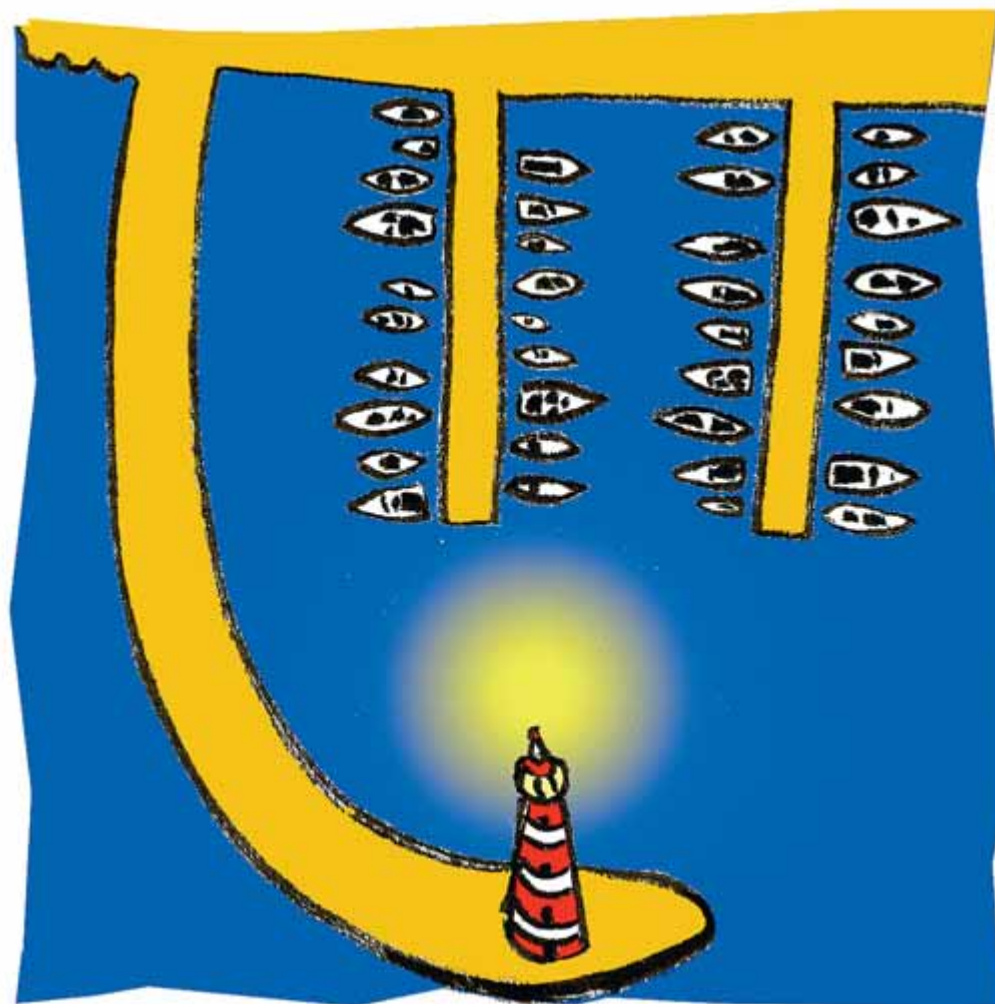
Ebre emergent

La Cambra de Comerç de Tortosa ha organitzat aquest juliol una expedició al delta de riu Po: una trentena d'empresaris, alcaldes i càrrecs del govern català de les Terres de l'Ebre van visitar Rovigo per tal d'estudiar-ne la navegació fluvial per canals artificials (www.interportorovigo.it). El canal principal discorre paral·lel al riu Po, puja 70 quilòmetres fins a Màntua i aviat arribarà al Lago di Garda i a Cremona. La Llombardia disposa d'una sortida al mar per al tràfic fluvial de mercaderies, un mode de transport molt més barat, eficient i sostenible que el tren, i que permet reservar el riu Po per a la navegació turística. I ara la regió del Vèneto estudia construir una plataforma portuària mar endins, per fer el traspàs de contenidors de grans vaixells a barques fluvials: també a la vella Europa avui qui no corre vola.

DIJOURS PASSAT VAIG SER A LES TERRES DE L'EBRE per parlar d'idees de futur. A Sant Carles de la Ràpita s'han inaugurat uns molls flotants per a la navegació esportiva, una inversió de capital britànic que generarà turisme d'alt poder adquisitiu. A tocar del port hi ha l'actual canal de reg Carles III, que va de la Ràpita fins a Amposta: l'ampliació i l'ús d'aquest canal per a la navegació turística i comercial, tot prologant-lo fins a l'Ampolla per l'antiga llera del riu Ebre (la sèquia vella), podria donar a les Terres de l'Ebre un gran joc econòmic. També al sud del Delta hi ha el port d'Alcanar, el port de la cimentera: situat entre la Ràpita i les Cases d'Alcanar, fora de la badia dels Alfacs, és el port amb més calat de Catalunya. En els seus accessos caldria desdoblant-lo fins a quatre carrils abans que fer-hi arribar el tren i sembla que s'hi poden generar 150 hectàrees de polígons a tocar de la serra del Montsià.

ÉS ENTRE TORTOSA, L'ALDEA I CAMARLES, però, on hi ha el petroli del segle XXI. Per sobre de l'autopista AP-7 i per sota de la futura autovia A-7 (el dia que el ministeri de Foment la faci) hi ha el polígon logístic Catalunya Sud, el qual es pot ampliar en 730 noves hectàrees industrials i logístiques. Encaixat en el rectangle format per la AP-7 i la A-7, amb enllaç ferroviari ja existent i possible connexió directa al mar per l'Ebre a Camp-redó (pel canal Carles III abans esmentat), en aquest espai es prefigura el centre logístic més gran de la Catalunya del segle XXI. També a la vora s'hi construirà l'aeroport de Roquetes, ideal per a un tràfic subdesenvolupat a Catalunya: la càrrega aèria, que al món avui ja mou el 40% del valor total de les mercaderies transportades, amb només un 1% dels trajectes totals. El petit aeroport d'Ostende a Flandes, per exemple, va moure l'any 2006 un milió de tones, més que l'aeroport del Prat. Els aeroports catalans estan tan absorbits pel tràfic de passatgers que no poden acollir un tràfic de mercaderies de qualitat, en horari diürn i sense restriccions de calendari. Per això encara no s'ha generat a Catalunya el cercle virtuós tràfic aeri-indústria d'alt valor afegit al voltant dels aeroports de càrrega, habitual en moltes regions europees.

SI ELS PROPERES VINT ANYS SÓN com els vint últims en extensió del lliure comerç (amb recessions

LLUÏSA JOVER

“A Catalunya cal obrir un nou port per a mercaderies i el port d'Alcanar és una opció excel·lent per no deixar escapar la riquesa que truca a la porta”

incloses com la de 1991-1994). I si el comerç marítim segueix creixent a ritmes alts (és l'escenari més probable: més i més països pobres voldran participar de la riquesa creixent de les xarxes globals de producció), la Mediterrània esdevindrà el mar més important del món en tràfic marítim: Àsia serà la fàbrica industrial del món, Europa en serà el principal mercat en poder de compra... i els ports catalans estaran saturats en quinze anys. Barcelona i Palamós, i també Tarragona, patiran el dilema contenidors-creuers (*shipping o shopping*). A Barcelona cal prioritzar els creuers, ja que li assegurin vols directes intercontinentals, decisius per a tants sectors d'activitat a Catalunya (fines i

congressos, seus d'empreses, sanitat, universitats, escoles de negoci...). I a Palamós el tràfic de mercaderies ja es restringeix a l'estiu pel turisme.

A CATALUNYA CAL OBRIR UNA NOU PORT per a mercaderies i el port d'Alcanar és una opció excel·lent per no deixar escapar la riquesa que truca a la porta. A la Mediterrània occidental entre Alacant i Palamós hi ha la millor porta d'entrada per a contenidors de països emergents que porten productes semi-elaborats, que han de ser acabats al Primer Món abans de ser venuts a Europa: a diferència de Marsella o Algesires, la logística a Catalunya al segle XXI no serà un simple pas de contenidors, sinó que pot arrelar i renovar la indústria que ja tenim des del segle XIX; la que ens va donar la Renaixença, de les inèrcies de la qual encara vivim.

L'EBRE VA QUEDAR FORA DE LA REVOLUCIÓ industrial al segle XIX però ara pot fer que en les seves terres, ròtula entre València i Barcelona i prova vivent de la unitat de la llengua, hi qualli una indústria lligada al comerç marítim intercontinental (que serà, per tant, de mitjà i alt valor afegit). La productivitat, els salaris alts, la R+D i els serveis avançats a Europa seguiran provenint en bona part de la indústria també al segle XXI. Com mai abans, per unes Terres de l'Ebre emergents passa la Catalunya del futur.

Isabel
Olesti

Esriptora

Un amic que ven llibres per internet ha rebut, via e-mail, en l'apartat de comandes, una carta surrealista: “Me llamo Marina de 27 años. Vivo en Rusia la ciudad Samara. Busco a si bueno al hombre para relaciones serias y la posibilidad de encuentro. No cuando no fui en el matrimonio y no tengo a los niños. He nacido, ha acabado la escuela, y ha recibido superior economico. No se malo la lengua inglesa. Y pienso, seria, facil comprendernos uno a otro. Ahora trabajo en la firma, manager por a la venta... Ya hacia 27 años mi se doy cuenta que a mi el tiempo meditar en la creacion de la familia. Por eso he decidido encontrar por internet. De esta unica cosa el hombre, con que podria crear serio las relaciones... Desde la infancia mis padres educaban de mi como la persona honrada y honesta. Desde los años tempranos andaba a la escuela de coreografias. Tengo la figura hermosa y la paciencia. Se de su país, como sobre fuerte y libre el estado, con la cultura desarrollada y las tradiciones buenas. Esto fue mi por el sueño remoto de visitar tu país. Pero el sueño principal fue encontrar a la persona. Y probablemente nuestro conocimiento se encontraba por la coincidencia simple. Espero que seras aquella persona, sobre de mi sera”. Firma: Marina. El meu amic dubta si la tal Marina existeix o no, i com que és mandrós de mena no respondrà la carta. Sigui veritat o no, aquesta noia és lluny de saber la barrabassada lingüística que envia, i per tant, que fiar-se de les traduccions automàtiques és un suïcidi.